

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2024. július 29.*

„Előzetes döntéshozatal – 2013/488/EU határozat – Minősített adatok –
Telephelybiztonsági tanúsítvány – A tanúsítvány visszavonása – A visszavonás indokául
szolgált minősített adatok hozzáférhetővé tételének megtagadása – Az Európai Unió Alapjogi
Chartájának 47. cikke – Indokolási kötelezettség – Iratbetekintés – A kontradiktórius eljárás
elvé – Az Alapjogi Charta 51. cikke – Az uniós jog végrehajtása”

A C-185/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a
Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb közigazgatási
bírósága) a Bírósághoz 2023. március 22-én érkezett, 2023. február 28-i határozatával terjesztett
elő

a **protectus s. r. o.**, korábban BONUL s. r. o.

és

a **Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí Národného
bezpečnostného úradu**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, L. Bay Larsen elnökhelyettes (előadó), A. Prechal, K. Jürimäe,
C. Lycourgos, T. von Danwitz, F. Biltgen, Csehi Z. és O. Spineanu-Matei tanácselnökök,
J.-C. Bonichot, S. Rodin, P. G. Xuereb, J. Passer, D. Gratsias és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok: J. Richard de la Tour,

hivatalvezető: Illéssy I. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2024. január 30-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következő által előterjesztett észrevételeket:

– a protectus s.r.o. képviseletében M. Mandzák, M. Para és M Pohovej advokáti,

* Az eljárás nyelve: szlovák.

- a Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu képviseletében L'. Mičinský, M. Nemky és M. Rafajová advokáti,
- a szlovák kormány képviseletében E. V. Larišová, A. Lukáčik és S. Ondrášiková, meghatalmazotti minőségben,
- az észt kormány képviseletében M. Kriisa, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviseletében R. Bénard és O. Duprat-Mazaré, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Unió Tanácsa képviseletében I. Demoulin, N. Glindová, J. Rurarz és T. Verdi, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében Ş. Ciubotaru, A.-C. Simon, Tokár A. és P. J. O. Van Nuffel, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2024. május 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének, valamint 51. cikke (1) és (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a protectus s.r.o., korábban BONUL s.r.o. és a Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu (a Szlovák Köztársaság nemzeti tanácsának a nemzetbiztonsági hivatal határozatainak felülvizsgálatára létrehozott bizottsága, a továbbiakban: bizottság) között annak tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy ez utóbbi elutasította a Národný bezpečnostný úrad (nemzetbiztonsági hivatal, Szlovákia, a továbbiakban: nemzetbiztonsági hivatal) azon határozata ellen a protectus által benyújtott fellebbezést, amely határozat megsemmisítette a protectus iparbiztonsági tanúsítványát és telephelybiztonsági tanúsítványát.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról szóló, 2013. szeptember 23-i 2013/488/EU tanácsi határozat (HL 2013. L 274., 1. o.) (3) preambulumbekkezdése a következőket mondja ki:

„A tagállamok nemzeti jogszabályaikkal és rendelkezéseikkel összhangban és a[z Európai Unió] Tanács[a] működéséhez szükséges mértékben tiszteletben tartják ezt a határozatot, amikor illetékes hatóságai, szerződéses vállalkozói EU-minősített adatokat kezelnek, hogy mindegyikük biztos lehessen abban, hogy az EU-minősített adatok tekintetében egyenértékű védelem valósul meg.”

4 E határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ez a határozat megállapítja az EU-minősített adatok védelmére vonatkozó alapelveket és minimumszabályokat.

(2) Ezek az alapelvek és minimumszabályok a Tanácsra és a Főtitkárságra alkalmazandók, és azokat – vonatkozó nemzeti jogszabályaikkal és rendelkezéseikkel összhangban – a tagállamoknak is be kell tartaniuk ahhoz, hogy mindegyikük biztos lehessen abban, hogy az EU-minősített adatok tekintetében azonos szintű védelem valósul meg.”

5 Az említett határozat 11. cikkének (2), (5) és (7) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(2) A Tanács Főtitkársága az EU-minősített adatokhoz való hozzáférést vagy azok kezelését vagy tárolását magában foglaló vagy azzal járó feladatokkal szerződés keretében olyan gazdálkodó vagy más szervezetet bízhat meg, amely valamely tagállamban [...] van bejegyezve [...].

[...]

(5) Az egyes tagállamok nemzeti biztonsági hatósága, kijelölt biztonsági hatósága vagy egyéb illetékes biztonsági hatósága a nemzeti jogszabályokkal és rendelkezésekkel összhangban gondoskodik arról, hogy az adott tagállamban nyilvántartásba vett, saját létesítményeikben CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vagy SECRET UE/EU SECRET minősítésű adathoz való hozzáférést igénylő minősített vállalkozói vagy alvállalkozói szerződésekben részt vevő vállalkozók vagy alvállalkozók – akár e szerződések teljesítése során, akár e szerződéseket megelőző szakaszban – rendelkeznek a megfelelő minősítési szintű telephely-biztonsági tanúsítvánnyal.

[...]

(7) Az e cikk végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket az V. melléklet tartalmazza.”

6 Ugyanezen határozat 15. cikke (3) bekezdésének a)–c) pontja a következőket tartalmazza:

„A tagállamok minden megfelelő intézkedést meghoznak annak érdekében, hogy az EU-minősített adatok kezelésekor vagy tárolásakor a következő személyek betartsák e határozatot:

- a) a tagállamok Európai Unió melletti állandó képviseleteinek tagjai, valamint a Tanács vagy annak előkészítő szervei ülésein, valamint a Tanács egyéb tevékenységeiben részt vevő nemzeti küldöttek;
- b) a tagállamok nemzeti közigazgatásában foglalkoztatottak, beleértve a közigazgatáshoz delegált szakértőket is, akár a tagállamok területén, akár külföldön teljesítenek szolgálatot;
- c) az EU-minősített adatokhoz való hozzáférésre feladatkörüknél fogva megfelelően felhatalmazott egyéb személyek a tagállamokban [...].”

7 A 2013/488 határozat 16. cikke (3) bekezdése a) pontja i. alpontjának szövege a következő:

„A 15. cikk (3) bekezdésének végrehajtása céljából a tagállamok:

- a) kijelölik az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági intézkedésekért felelős nemzeti biztonsági hatóságot [...] annak érdekében, hogy
 - i. bármely nemzeti hatóság, szerv vagy ügynökség, vagy köz- vagy magánintézmény által belföldön vagy külföldön birtokolt EU-minősített adatok e határozatnak megfelelő védelemben részesüljenek”.

8 E határozat „Iparbiztonság” című V. mellékletének 8–13. pontja a következőképpen rendelkezik:

„8. Az FSC-t a tagállam nemzeti biztonsági hatósága/kijelölt biztonsági hatósága vagy bármely más illetékes biztonsági hatósága bocsátja ki annak jelzésére, hogy – a nemzeti jogszabályokkal és rendelkezésekkel összhangban – egy gazdálkodó vagy más szervezet képes az EU-minősített adatnak a telephelyükön, megfelelő minősítési szinten (CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vagy SECRET UE/EU SECRET) való védelmére. A tanúsítványt be kell mutatni a Tanács Főtitkárságának mint a szerződő hatóságnak, mielőtt egy vállalkozó, alvállalkozó vagy potenciális vállalkozó vagy alvállalkozó számára az EU-minősített adathoz való hozzáférést biztosítanának vagy engedélyeznének.

9. Az FSC kiállításakor a megfelelő NSA vagy DSA legalább:

- a) értékeli a gazdálkodó vagy egyéb szervezet feddhetetlenségét;
- b) értékeli a szervezet tulajdonlását, ellenőrzését, valamint hogy fennáll-e olyan indokolatlan befolyás, amely biztonsági kockázatnak tekinthető;
- c) ellenőrzi, hogy a gazdálkodó vagy egyéb szervezet létesített-e olyan helyszíni biztonsági rendszert, amely a CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vagy SECRET UE/EU SECRET minősítésű adatok vagy anyagok – az e határozatban foglalt követelmények szerinti – védelméhez szükséges minden megfelelő biztonsági intézkedésre kiterjed;
- d) ellenőrzi, hogy azon vezetők, tulajdonosok és alkalmazottak személyi biztonsági státusát, akiknek CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vagy SECRET UE/EU SECRET minősítésű adathoz hozzáféréssel kell rendelkezniük, az e határozatban megállapított rendelkezéseknek megfelelően határozták-e meg; valamint
- e) ellenőrzi, hogy a gazdálkodó vagy egyéb szervezet kinevezett-e biztonsági megbízottat (FSO), aki felelősséggel tartozik a vezetőinek a biztonsági kötelezettségeknek a szervezeten belül történő érvényesítéséért.

10. Adott esetben a Főtitkárság szerződő hatóságként értesíti a megfelelő nemzeti vagy kijelölt biztonsági hatóságot vagy bármely más illetékes biztonsági hatóságot, hogy a szerződést megelőző szakaszban vagy a szerződés teljesítéséhez FSC-re van szükség. FSC-re vagy PSC-re akkor van szükség a szerződéskötés előtti szakaszban, ha a pályázati eljárás során CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL vagy SECRET UE/EU SECRET minősítésű adatot kell átadni.

11. A szerződő hatóság nem köthet minősített szerződést a megfelelőnek tartott pályázóval azt megelőzően, hogy kézhez kapná az érintett vállalkozó vagy alvállalkozó bejegyzésének helye szerinti tagállam nemzeti biztonsági hatósága/kijelölt biztonsági hatósága által kiállított megerősítést arról, hogy szükség szerint megfelelő FSC-vel rendelkeznek.

12. Az FSC-t kibocsátó nemzeti vagy kijelölt biztonsági hatóság vagy bármely más illetékes biztonsági hatóság az FSC-t érintő bármely változásról értesíti a Főtitkárságot mint szerződő hatóságot. Alvállalkozói szerződés esetén a nemzeti vagy kijelölt biztonsági hatóságot, illetve bármely egyéb illetékes biztonsági hatóságot ennek megfelelően tájékoztatni kell.
13. Az FSC-nek az adott nemzeti vagy kijelölt biztonsági hatóság vagy bármely más illetékes biztonsági hatóság általi visszavonása elegendő indokot szolgáltat a Főtitkárságnak mint szerződő hatóságnak a minősített szerződés megszüntetésére vagy a pályázónak a versenyből való kizárására.”

A szlovák jog

- 9 A 2004. március 11-i zákon č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov (a minősített adatok védelméről és egyes törvények módosításáról szóló 215/2004. sz. törvény) alapeljárásra alkalmazandó változatának (a továbbiakban: 215/2004. sz. törvény) 46. §-a a következőképpen rendelkezik:

„Vállalkozói iparbiztonsági tanúsítvány csak olyan vállalkozónak adható ki, aki [...]

c) biztonsági szempontból megbízható [...]

- 10 E törvény 49. §-ának (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) és b) pontja a következőképpen rendelkezik:

„Nem tekinthető biztonsági szempontból megbízhatónak az a vállalkozó, akinél biztonsági kockázatot állapítottak meg.

(2) Biztonsági kockázatnak minősül

a) minden olyan cselekmény, amely ellentétes a Szlovák Köztársaság érdekeivel az állam védelme, az állam biztonsága, a nemzetközi kapcsolatok, az állam gazdasági érdekei, az állami hatóság működése terén, vagy ellentétes azokkal az érdekekkel, amelyek védelmére a Szlovák Köztársaság kötelezettséget vállalt,

b) minden olyan külföldi, kereskedelmi vagy tulajdonosi kapcsolat, amely sértheti a Szlovák Köztársaság kül- vagy biztonságpolitikai érdekeit [...]

- 11 Az említett törvény 50. §-a (5) bekezdésének szövege a következő:

„Ha a nemzetbiztonsági hivatal különösen azt állapítja meg, hogy a gazdálkodó szervezet már nem teljesíti a 46. §-ban az iparbiztonság tekintetében előírt valamely feltételt, vagy a minősített adatok védelmére vonatkozó kötelezettségeit súlyosan vagy ismételten megszegte, megsemmisíti az iparbiztonsági tanúsítványt”.

- 12 Ugyanezen törvény 60. §-ának (7) bekezdése a következőket mondja ki:

„A nemzetbiztonsági hivatal minden olyan természetes személy esetében lefolytatja a biztonsági ellenőrzési eljárást, aki a Szlovák Köztársaságra kötelező nemzetközi szerződésből eredő feladatok teljesítésével kapcsolatban minősített adatokról szerez tudomást, és e személy számára személyi biztonsági tanúsítványról szóló igazolást állít ki; a személyi biztonsági tanúsítványról szóló igazolás kiállítására a 10–33. cikkben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni [...]

- 13 A 2016. március 23-i vyhláška č. 134/2016 Z. z. o personálnej bezpečnosti (a személyi biztonságról szóló 134/2016. sz. rendelet) alapeljárásra alkalmazandó változatának 5. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) A [215/2004. sz. törvény] 60. §-ának (7) bekezdése szerinti személyi biztonsági tanúsítványról szóló igazolásban a következőket kell feltüntetni:

[...]

d) az EU-minősített adatok azon maximális minősítési szintje [...], amelyhez a birtokosa hozzáférhet, valamint az uniós szabályok [...] megfelelő rendelkezései, amelyek alapján a természetes személy jogosult a minősített adatokhoz hozzáférni.

[...]

(4) A Szlovák Köztársaságra kötelező nemzetközi szerződés eltérő rendelkezése hiányában

a) az igazolást legfeljebb a tanúsítvány érvényességének idejére állítják ki,

b) mielőtt a természetes személy tudomást szerez a minősített adatokról, a felelős hatóság biztosítja, hogy a természetes személy tájékoztatást kapjon a minősített adatok védelmével kapcsolatban a [215/2004. sz.] törvényben és az uniós jogszabályokban [...] megállapított kötelezettségekről.

[...]

(6) Az (1)–(5) bekezdés rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell a vállalkozó telephelybiztonsági tanúsítványának kiállítására is.”

Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 14 A nemzetbiztonsági hivatal 2018. szeptember 6-án az alapeljárás felperesének olyan iparbiztonsági tanúsítványt adott ki, amely „szigorúan titkos” minősítésű szintű minősített adatok megismerésére, valamint „titkos” minősítésű szintű minősített adatok továbbítására és létrehozására terjedt ki.
- 15 2018. november 15-én a nemzetbiztonsági hivatal ezenkívül kiállította számára a „SECRET UE/EU SECRET” szintű telephelybiztonsági tanúsítványt.
- 16 Ezt követően a nemzetbiztonsági hivatal olyan nem minősített adatokról szerzett tudomást, amelyek többek között arra utaltak, hogy az alapeljárás felperesével vagy annak igazgatótanácsi tagjaival szemben büntetőeljárás indult, hogy a felperes olyan társaságokkal kötött szerződést, amelyek ellen büntetőeljárás indult, hogy a felperes e társaságok részére „nem szokásos mértékű” pénzüsségeket fizetett ki, és hogy az alapeljárás felperesével szemben fennáll a gyanú, hogy egy másik szervezettel, amellyel közös ellenőrzés alatt állnak, ugyanazon közbeszerzési eljárásokban vett részt. A nemzetbiztonsági hivatal saját eszközeivel, illetve más hatóságoktól is szerzett egyéb információkat, amelyeket „minősített dokumentumnak minősülő bizonyítéknak” minősített.

- 17 A nemzetbiztonsági hivatal lehetőséget adott az alapeljárás felperesének arra, hogy foglaljon állást a rendelkezésére álló, nem minősített adatokkal kapcsolatban.
- 18 A nemzetbiztonsági hivatal 2020. augusztus 25-i határozatával megsemmisítette az alapeljárás felperesének iparbiztonsági tanúsítványát és telephelybiztonsági tanúsítványát. E tanúsítvány megsemmisítését a nemzetbiztonsági hivatal arra a megállapításra alapította, hogy az alapeljárás felperese biztonsági kockázatot jelent a Szlovák Köztársaság biztonsági érdekeit valószínűleg sértő kereskedelmi kapcsolat fennállása, valamint a tagállam gazdasági érdekeivel ellentétes tevékenység miatt. A határozatban a nemzetbiztonsági hivatal azt is leszögezte, hogy az említett tanúsítvány megsemmisítése a telephelybiztonsági tanúsítvány megsemmisítését is maga után vonja, mivel utóbbi érvényessége az iparbiztonsági tanúsítvány érvényességétől függ.
- 19 Az alapeljárás felperese által az említett határozattal szemben benyújtott keresetet a bizottság a 2020. november 4-i határozatával elutasította. Ez utóbbi határozatot többek között olyan minősített adatokra való hivatkozással indokolták, amelyek tartalma nem szerepelt e határozatban, és amelyekhez sem a protectus, sem az ügyvédje nem fért hozzá, mivel az ügyvéd ezen információkba való betekintés iránti kérelmét a nemzetbiztonsági hivatal igazgatója elutasította.
- 20 Az alapeljárás felperese a bizottság határozatával szemben keresetet nyújtott be a Najvyšší súd Slovenskej republiky (Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága) előtt. A kereset elbírálására vonatkozó hatáskör a kereset benyújtását követően átszállt a kérdést előterjesztő bíróságra, a Najvyšší správny súd Slovenskej republikyre (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb közigazgatási bírósága).
- 21 A nemzetbiztonsági hivatal 2022. szeptember 28-án e bíróság rendelkezésére bocsátotta a teljes ügyiratot, beleértve a nemzetbiztonsági hivatal és a bizottság határozatainak indokolásában említett minősített dokumentumnak minősülő bizonyítékokat is.
- 22 Az alapeljárás felperese által benyújtott keresetet elbíráló tanács elnöke 2022. október 4-i határozatával nem engedélyezte az iratbetekintést az ügyirat minősített részei tekintetében. Ugyanezen a napon az alapeljárás felperesének ügyvédje betekintést kért a kérdést előterjesztő bíróságtól a nemzetbiztonsági hivatal által rendelkezésre bocsátott minősített dokumentumnak minősülő bizonyítékokba. Az alapeljárás felperese által benyújtott keresetet elbíráló tanács elnöke 2022. október 5-én kelt levelében elutasította ezt a kérelmet, ugyanakkor egyidejűleg kérte a nemzetbiztonsági hivatalt, hogy fontolja meg annak engedélyezését, hogy az ügyvéd ezen bizonyítékokba betekinthessen. 2022. november 25-i levelében a nemzetbiztonsági hivatal arról tájékoztatta e bíróságot, hogy engedélyez két minősített dokumentumnak minősülő bizonyítékba való betekintést, de megtagadja a többi, alapügyben szereplő minősített dokumentumnak minősülő bizonyítékba való betekintést, azzal az indokkal, hogy a betekintés az információforrások felfedéséhez vezethet.
- 23 Az alapeljárás felperesének ügyvédje 2023. január 16-án kelt levelében ismételten kérte az összes bizonyítékba való betekintést, és többek között a Charta 47. cikkére hivatkozott, ahogyan azt a Bíróság a 2022. szeptember 22-i Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság és társai ítéletében (C-159/21, EU:C:2022:708) értelmezte.
- 24 Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság megkérdőjelezi a Chartának az alapeljárásban való alkalmazhatóságát.

- 25 E tekintetben különösen arra hivatkozik, hogy a telephelybiztonsági tanúsítvány érvényességének feltételeit a szlovák jog határozza meg, amely az ilyen tanúsítvány érvényességét az iparbiztonsági tanúsítvány érvényességéhez köti, anélkül hogy részletesebben szabályozná az EU-minősített adatok kezelését vagy az azokhoz való hozzáférést.
- 26 A kérdést előterjesztő bíróság arra is rámutat, hogy a 2013/488 határozat bizonyos konkrét kötelezettségeket ró a tagállamokra a szerződéskötési képességgel rendelkező természetes vagy jogi személyek részére kiállított tanúsítványokkal kapcsolatban. Ezenkívül úgy véli, hogy az a körülmény, hogy az alkalmazandó szlovák szabályozást nem egy konkrét uniós jogi aktus végrehajtása céljából fogadták el, és az összekapcsolja a telephelybiztonsági tanúsítvány érvényességét a nemzeti iparbiztonsági tanúsítvány érvényességével, nem jelenti azt, hogy e szabályozás alkalmazása nem minősülhet az uniós jog Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében vett végrehajtásának, ami azt jelenti, hogy a Charta alkalmazandó az alapeljárásban.
- 27 Feltételezve, hogy a Charta alkalmazandó az alapügyben folyamatban lévő eljárásra, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy összeegyeztethető-e a Charta 47. cikkével a minősített adatokhoz való hozzáférésre vonatkozó szlovák szabályozás és gyakorlat az iparbiztonsági tanúsítványok, illetve a telephelybiztonsági tanúsítványok megsemmisítésének megtámadására irányuló eljárások keretében.
- 28 E szabályozás és gyakorlat értelmében az ilyen adatok korlátozás nélkül hozzáférhetőek az azok alapján hozott határozatok elleni kereseteket elbíráló bírák számára, de nem képezik részét a felperes számára hozzáférhető iratanyagoknak. A felperes ügyvédje csak a szóban forgó minősített adatot meghatározó hatóságtól kapott engedélyt követően férhet hozzá ezekhez az adatokhoz, és az engedély megtagadásának megalapozottságát a bíróság nem vizsgálhatja felül. Az ügyvédnek továbbá bizalmasan kell kezelnie a rendelkezésére álló minősített adatok tartalmát, és ezért azt még az ügyfele számára sem teheti hozzáférhetővé.
- 29 E tényezőkre tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság felveti annak lehetőségét, hogy a nemzeti hatóságok és bíróságok által végrehajtott, említett szabályozásnak a Charta 47. cikkével való összeegyeztethetlensége levezethető a 2022. szeptember 22-i Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság és társai ítéletből (C-159/21, EU:C:2022:708). El kell azonban dönteni, hogy ez a megoldás teljes mértékben átültethető-e a jelen ügyre. A nemzeti bíróság adott esetben tisztázni szeretné azokat a hatásköröket is, amelyekkel rendelkeznie kell ahhoz, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben garantálni tudja a Charta 47. cikkéből eredő jogokat.
- 30 Ilyen körülmények között a Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb közigazgatási bírósága) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:
- „1) Úgy kell-e értelmezni a [Charta] 51. cikkének (1) bekezdését, hogy a tagállam az uniós jogot hajtja végre, amikor e tagállam bírósága felülvizsgálja e tagállam parlamentje azon eseti bizottsága határozatának jogszerűségét, amely másodfokú szervként helybenhagyta a nemzeti biztonsági hatóság azon közigazgatási határozatát, amely megsemmisítette (visszavonta)
- először is az adott jogi személy nemzeti jog szerint a minősített adatokhoz való hozzáférésre feljogosító iparbiztonsági tanúsítványát,
 - ezzel egyidejűleg és kizárólag e tanúsítvány megsemmisítése nyomán azt a telephelybiztonsági tanúsítványt, amelyet az említett jogi személy számára a [2013/488

határozat] 11. cikke és annak V. melléklete szerinti »SECRET UE/EU SECRET« minősítésű minősített adatokhoz való hozzáférés céljából adtak ki?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a Charta 47. cikkének (1) és (2) bekezdését, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás és gyakorlat, amely szerint

- a) a nemzeti biztonsági hatóságnak az említett tanúsítványok megsemmisítéséről (visszavonásáról) szóló határozata nem tartalmazza azokat a minősített adatokat, amelyek alapján e hatóság megállapította, hogy e tanúsítványok megsemmisítésének (visszavonásának) feltételei fennállnak, hanem csupán hivatkozik az e hatóság ügyiratában szereplő, e minősített adatokat tartalmazó megfelelő iratra,
- b) az érintett jogi személy nem rendelkezik hozzáféréssel a nemzeti biztonsági hatóság ügyiratához és a minősített adatokat tartalmazó egyes iratokhoz, amelyek alapján e hatóság arra a következtetésre jutott, hogy a szóban forgó tanúsítványok megsemmisítése (visszavonása) indokolt volt,
- c) az érintett jogi személy ügyvédje hozzáférést kaphat ehhez az aktához és ezekhez az iratokhoz, azonban kizárólag a nemzeti biztonsági hatóság vezetőjének vagy adott esetben olyan más szervnek a hozzájárulásával, amely ezeket az iratokat a nemzeti biztonsági hatóság rendelkezésére bocsátotta, ugyanakkor az ilyen hozzáférést követően is köteles az ügyirat tartalmát és ezeket az iratokat bizalmasan kezelni,
- d) azonban az említett ügyirathoz és iratokhoz teljeskörűen az első kérdésben ismertetett határozat jogszerűségét felülvizsgáló bíróság fér hozzá?

3) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a Charta 47. cikkének (1) és (2) bekezdését, hogy az közvetlenül lehetővé teszi az első kérdésben ismertetett határozat jogszerűségét felülvizsgáló bíróság számára (vagy azt arra kötelezi), hogy mellőzze a második kérdésben ismertetett jogi szabályozás és gyakorlat alkalmazását, és hogy az érintett jogi személynek vagy ügyvédjének hozzáférést biztosítson a nemzeti biztonsági hatóság ügyiratához, vagy a minősített adatokat tartalmazó iratokhoz, ha e bíróság ezt szükségesnek tartja a hatékony jogorvoslathoz és a kontradiktórius eljáráshoz való jog biztosítása érdekében?

4) A harmadik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a Charta 51. cikkének (1) és (2) bekezdését, hogy a bíróságnak az ügyirathoz vagy a harmadik kérdés értelmében vett iratokhoz való hozzáférés biztosítására vonatkozó hatásköre az alábbiakra vonatkozik:

- kizárólag az ügyirat vagy az iratok azon részei, amelyek a 2013/488 határozat 11. cikke és V. melléklete értelmében az iparbiztonsági ellenőrzés szempontjából releváns adatokat tartalmaznak, vagy
- az ügyiratnak vagy az iratoknak azon részei is, amelyek olyan adatokat tartalmaznak, amelyek kizárólag a nemzeti jog szerinti iparbiztonsági ellenőrzés szempontjából, azaz a 2013/488 határozatban előírt feltételeken túlmutató körben relevánsak?”

A Bíróság hatásköréről

- 31 A bizottság vitatja a Bíróságnak a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem megválaszolására vonatkozó hatáskörét.
- 32 Először is, az alapügy nem kapcsolódik az uniós joghoz, mivel a szlovák hatóságok ebben az ügyben olyan nemzeti szabályozást alkalmaztak, amely kizárólag a Szlovák Köztársaság érdekeinek védelmére irányul, és amelyet a tagállam uniós csatlakozását megelőzően fogadtak el egy olyan területen, amely mindenképpen a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik.
- 33 Másodsor, a harmadik kérdés közvetlenül arra hívja fel a Bíróságot, hogy értelmezze a nemzeti szabályozást, és értékelje e szabályozásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét.
- 34 E tekintetben rá kell mutatni egyrészt arra, hogy az első kérdés annak meghatározására irányul, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzet a Charta hatálya alá tartozik-e, és hogy a többi kérdés, amelyek mindegyike a Charta rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozik, csak arra az esetre vonatkozik, ha a Bíróság igenlő választ ad az első kérdésre.
- 35 Ebből következik, hogy a bizottság által a Bíróságnak az előzetes döntéshozatal iránti kérelem egészének elbírálására vonatkozó hatáskörének hiányára vonatkozóan előadott, a jelen ítélet 32. pontjában kifejtett érveket az első kérdés vizsgálata során kell megvizsgálni, és azok nem eredményezik annak megállapítását, hogy a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel e kérelem elbírálására.
- 36 Másrészt konkrétan a harmadik kérdéssel kapcsolatban kétségtől emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az alapügy tényállásának megállapítása és értékelése, valamint a nemzeti jog értelmezése és alkalmazása kizárólag a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik (2023. július 24-i Lin ítélet, C-107/23 PPU, EU:C:2023:606, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 Mindemellett magából a kérdés megfogalmazásából is kitűnik, hogy az nem egy nemzeti jogi rendelkezés, hanem a Charta értelmezésére vonatkozik.
- 38 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy határozatot hozzon az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 39 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Charta 51. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az egyrészt a tagállam által minősített adatokhoz való hozzáférést engedélyező iparbiztonsági tanúsítvány visszavonásáról, másrészt ebből következően a 2013/488 határozat 11. cikke és V. melléklete szerinti „EU-minősített adatokhoz” való hozzáférésre jogosító telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásáról szóló határozat jogszerűségének nemzeti bíróság általi felülvizsgálata az uniós jog ezen 51. cikk (1) bekezdése értelmében vett végrehajtását képező jogi aktusokra irányul.

- 40 A tagállamok eljárását illetően a Charta alkalmazási körét a Charta 51. cikkének (1) bekezdése határozza meg, amelynek értelmében a Charta rendelkezéseinek a tagállamok csak annyiban címzettjei, amennyiben az Unió jogát hajtják végre.
- 41 Az uniós jogrendben biztosított alapvető jogokat az uniós jog által szabályozott valamennyi helyzetre alkalmazni kell, az ilyen helyzeteken kívül azonban nem (2013. február 26-i Åkerberg Fransson ítélet, C-617/10, EU:C:2013:105, 19. pont; 2015. október 6-i Delvigne ítélet, C-650/13, EU:C:2015:648, 26. pont).
- 42 Az „uniós jog végrehajtásának” a Charta 51. cikkének (1) bekezdése szerinti fogalma feltételezi az uniós jogi aktus és a szóban forgó nemzeti intézkedés közötti közelséget, illetve az egyik terület által a másikra gyakorolt közvetett hatásokat meghaladó bizonyos fokú kapcsolat fennállását (lásd ebben az értelemben: 2016. október 6-i Paoletti és társai ítélet, C-218/15, EU:C:2016:748, 14. pont; 2022. február 24-i Glavna direkcija „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto” ítélet, C-262/20, EU:C:2022:117, 60. pont).
- 43 Ennélfogva annak meghatározása céljából, hogy valamely nemzeti intézkedés az uniós jognak a Charta 51. cikkének (1) bekezdése szerinti végrehajtásába tartozik-e, egyebek között azt kell megvizsgálni, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás uniós jogi rendelkezés végrehajtására irányul-e, hogy milyen jellegű ez a szabályozás, és hogy az uniós jog hatálya alá tartozó célokon kívül más célok elérésére is irányul-e – még akkor is, ha közvetetten érintheti az uniós jogot –, valamint hogy létezik-e olyan uniós jogi különös szabályozás, amely az adott területre vonatkozik, vagy amely azt érintheti (2022. május 5-i BPC Lux 2 és társai ítélet, C-83/20, EU:C:2022:346, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 44 E tekintetben először is, ami a Chartának a tagállam által minősített adatokhoz való hozzáférést engedélyező iparbiztonsági tanúsítvány visszavonására való alkalmazhatóságát illeti, meg kell állapítani, hogy az uniós jog a fejlődésének e szakaszában nem tartalmaz olyan jogi aktust, amely általános szabályokat állapítana meg a tagállamok által a nemzeti szabályozás alapján minősített adatokhoz való hozzáférés engedélyezése céljából hozott határozatok tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2024. április 25-i NW és PQ [Minősített adatok] ítélet, C-420/22 és C-528/22, EU:C:2024:344, 103. pont).
- 45 Közelebbről a 2013/488 határozat, amelyre a kérdést előterjesztő bíróság az EU-minősített adatokhoz való hozzáférésre jogosító telephelybiztonsági tanúsítvánnyal kapcsolatban hivatkozik, az 1. cikkének (1) bekezdésében pontosítja, hogy a határozat megállapítja az EU-minősített adatok védelmére vonatkozó alapelveket és minimumszabályokat. Ez a határozat azonban nem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek a nemzeti szabályozás alapján minősített adatokhoz való hozzáférésre vonatkoznak.
- 46 Ebben az összefüggésben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból nem tűnik ki, hogy az alapügy tárgyát képező iparbiztonsági tanúsítvány visszavonására vonatkozó nemzeti szabályozásnak az lenne a célja vagy hatása, hogy valamely uniós jogi rendelkezésnek eleget tegyen, vagy hogy e szabályozás alkalmazása uniós jogi rendelkezés végrehajtását érintené.
- 47 Következésképpen nem állapítható meg, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló biztonsági tanúsítvány visszavonása a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós jog végrehajtását jelentené.

- 48 Másodszer, ami a Chartának az EU-minősített adatokhoz való hozzáférésre jogosító telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonására való alkalmazhatóságát illeti, meg kell állapítani, hogy az uniós intézmények a működésük keretében az EU-minősített adatok védelmét szabályozó különös jogi aktusokat fogadtak el.
- 49 Közelebbről, az Európai Unió Tanácsa e célból elfogadta a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott 2013/488 határozatot.
- 50 E határozat (3) preambulumbekzdéséből és 1. cikkének (2) bekezdéséből következik, hogy az e határozatban meghatározott alapelveket és minimumszabályokat a tagállamoknak nemzeti jogszabályaikkal és rendelkezéseikkel összhangban be kell tartaniuk ahhoz, hogy mindegyikük biztos lehessen abban, hogy az EU-minősített adatok tekintetében azonos szintű védelem valósul meg.
- 51 Ami konkrétan az iparbiztonságot illeti, az említett határozat 11. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Főtitkárság az EU-minősített adatokhoz való hozzáférést vagy azok kezelését, tárolását, illetve közlését magában foglaló vagy azzal járó feladatokkal szerződés keretében gazdálkodó vagy más szervezetet bízhat meg.
- 52 Annak érdekében, hogy a vállalkozók vagy az alvállalkozók biztosítsák az EU-minősített adatok védelmét, ugyanezen határozat 11. cikkének (5) bekezdése előírja az egyes tagállamok nemzeti biztonsági hatósága, kijelölt biztonsági hatósága vagy egyéb illetékes biztonsági hatósága számára, hogy a nemzeti jogszabályokkal és rendelkezésekkel összhangban gondoskodik arról, hogy az adott tagállamban nyilvántartásba vett, saját létesítményeikben EU-minősített adatahoz való hozzáférést igénylő minősített vállalkozói vagy alvállalkozói szerződésekben részt vevő vállalkozók vagy alvállalkozók – akár e szerződések teljesítése során, akár e szerződéseket megelőző szakaszban – rendelkezzenek a megfelelő minősítési szintű telephelybiztonsági tanúsítvánnyal.
- 53 A 2013/488 határozat 11. cikkének (7) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a 11. cikk végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket az V. melléklet tartalmazza.
- 54 Ezen V. melléklet 8–13. pontja a telephelybiztonsági tanúsítványra vonatkozó szabályokat tartalmaz. Ez különösen azt jelenti, hogy az illetékes nemzeti hatóság a nemzeti jogszabályokkal és rendelkezésekkel összhangban telephelybiztonsági tanúsítványt bocsát ki annak jelzésére, hogy egy gazdálkodó szervezet képes az EU-minősített adat megfelelő szintű védelmére, hogy a hatóságnak biztosítania kell legalább az említett mellékletben meghatározott követelményeknek való megfelelést, és hogy a telephelybiztonsági tanúsítványt érintő bármely változásról értesíteni kell a Főtitkárságot. Az V. melléklet 13. pontja ezenkívül pontosítja, hogy a telephelybiztonsági tanúsítvány illetékes nemzeti hatóság általi visszavonása a Főtitkárság számára elegendő indokot szolgáltat a Főtitkárságnak a minősített szerződés megszüntetésére vagy a pályázónak a versenyből való kizárására.
- 55 A 2013/488 határozat végrehajtásának biztosítása érdekében a határozat 15. cikke (3) bekezdésének c) pontja úgy rendelkezik, hogy a tagállamoknak minden megfelelő intézkedést meg kell hozniuk nemzeti jogszabályaikkal és rendelkezéseikkel összhangban annak érdekében, hogy az EU-minősített adatok kezelésekor vagy tárolásakor ezt a határozatot betartsák többek között azon személyek, akik az EU-minősített adatokhoz való hozzáférésre feladatkörüknel fogva megfelelően fel vannak hatalmazva. E kötelezettség teljesítése érdekében a tagállamoknak e

határozat 16. cikke (3) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében kijelölik az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági intézkedésekért felelős nemzeti biztonsági hatóságot annak érdekében, hogy az EU-minősített adatok az e határozatnak megfelelő védelemben részesüljenek.

- 56 A tagállamok számára kötelezettségeket előíró 2013/488 határozat által ily módon megállapított szabályokra tekintettel a tagállamok által az iparbiztonság biztosítása érdekében elfogadott, a Tanács által kötött szerződésekhez kapcsolódó EU-minősített adatokhoz a telephelybiztonsági tanúsítvány kiadása és ellenőrzése révén történő hozzáférést szabályozó intézkedéseket az uniós jog végrehajtásának kell tekinteni.
- 57 Közelebbről, a telephelybiztonsági tanúsítványoknak a határozat V. mellékletének 13. pontja értelmében vett, nemzeti hatóság általi visszavonása ilyen végrehajtást foglal magában. Az ilyen visszavonás ugyanis egy olyan engedély megkérdőjelezését jelenti, amelynek megadásáról az uniós jog, nevezetesen az említett határozat V. mellékletének 8. pontjával összefüggésben értelmezett 11. cikkének (5) bekezdése kifejezetten rendelkezik. Továbbá az ilyen engedély hatásait – legalábbis részben – meghatározza az uniós jog, mivel a 11. cikk (5) bekezdése megköveteli, hogy a saját létesítményeikben EU-minősített adathoz való hozzáférést igénylő minősített vállalkozói vagy alvállalkozói szerződésekben részt vevő vállalkozók vagy alvállalkozók – akár e szerződések teljesítése során, akár e szerződéseket megelőző szakaszban – rendelkezzenek a megfelelő minősítési szintű telephelybiztonsági tanúsítvánnyal.
- 58 Abból sem lehet eltérő következtetésre jutni, hogy azokat a feltételeket, amelyek mellett a nemzeti hatóság a 2013/488 határozat értelmében visszavonhatja a telephelybiztonsági tanúsítványt, nem határozza meg közvetlenül e határozat vagy más uniós jogi aktus, és így azok a tagállamok mérlegelési jogkörébe tartoznak, tiszteletben tartva ugyanakkor a határozat által meghatározott keretet.
- 59 A Bíróság ítélezési gyakorlatából ugyanis kitűnik, hogy azt a tagállamot, amely valamely uniós jogi aktus többféle végrehajtási módja közötti választás szabadságával, illetve diszkrecionális vagy mérlegelési jogkörrel él, amely szerves részét képezi az ezen aktus által létrehozott rendszernek, úgy kell tekinteni, mint amely a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós jogot hajtja végre (lásd ebben az értelemben: 2019. november 19-i TSN és AKT ítélet, C-609/17 és C-610/17, EU:C:2019:981, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 60 Ezt a megoldást kell alkalmazni a jelen ügyben is, mivel az a széles mérlegelési mozgástér, amellyel a tagállamok a 2013/488 határozat által meghatározott keretek között a telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonása tekintetében a határozat értelmében rendelkeznek, a határozat által meghatározott rendszer részét képezi. Az ilyen mérlegelési mozgástér fennállása egyébként egyáltalán nem jelenti azt, hogy az ilyen telephelybiztonsági tanúsítvány a nemzeti jogon alapul, vagy hogy annak hatásait kizárólag a nemzeti jog határozza meg.
- 61 E körülmények között, és tekintettel arra, hogy az EU-minősített adatok védelmére vonatkozó szabályok célja a Tanács megfelelő működésének biztosítása, nem lehet helyt adni a szlovák, az észt és a francia kormány azon érvének, miszerint a mérlegelési mozgástér gyakorlása a tagállamok hatáskörébe tartozik.
- 62 Azzal kapcsolatban, hogy a szlovák kormány e tekintetben az EUSZ 4. cikk (2) bekezdésére hivatkozik, emlékeztetni kell arra, hogy bár e rendelkezésnek megfelelően a tagállamok feladatkörébe tartozik alapvető biztonsági érdekeik meghatározása, valamint a külső és belső biztonságukat szolgáló, megfelelő intézkedések meghozatala, önmagában az a tény, hogy egy

nemzeti intézkedést a nemzeti biztonság védelme érdekében fogadtak el, még nem eredményezi az uniós jog alkalmazhatatlanságát és nem mentesíti a tagállamokat az uniós jog kellő tiszteletben tartása alól (2024. január 16-i Österreichische Datenschutzbehörde ítélet, C-33/22, EU:C:2024:46, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 63 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben szereplő információkból az következik, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló biztonsági tanúsítványt úgy kell tekinteni, mint amely a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítványnak minősül.
- 64 Így mindenekelőtt az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az tűnik ki, hogy az alkalmazandó szlovák szabályozásnak megfelelően ilyen tanúsítványt kizárólag abból a célból állítanak ki, hogy a vállalkozás számára lehetővé tegyék az EU-minősített adatokhoz való hozzáférést, a tanúsítvány kiállításakor tájékoztatják a vállalkozást az uniós jogból eredő, általa betartandó kötelezettségekről, és a szlovák jog rendelkezik más olyan engedélyről, amely lehetővé tenné a vállalkozás számára, hogy a 2013/488 határozatban meghatározott keretek között hozzáférjen az EU-minősített adatokhoz.
- 65 Ezt követően, bár a kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy az alkalmazandó szlovák szabályozást nem kifejezetten a határozat átültetése érdekében fogadták el, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy ennek megállapítása nem zárja ki, hogy az e szabályozáson alapuló jogi aktus a határozat Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében vett jogi végrehajtásának minősül, amennyiben ez a jogi aktus megfelel a határozatban megállapított szabályoknak (lásd analógia útján: 2013. február 26-i Åkerberg Fransson ítélet, C-617/10, EU:C:2013:105, 28. pont).
- 66 Végül, bár az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben nem szerepel, hogy az alapeljárás felperese a Tanáccsal szerződő fél volt, vagy hogy részt vett az ilyen szerződés megtárgyalásában vagy teljesítésében, ez a körülmény nem elegendő a 2013/488 határozat alkalmazásának mellőzéséhez. A határozat 11. cikkéből és V. mellékletéből ugyanis az következik, hogy a vállalkozás telephelybiztonsági tanúsítvány kiadását kérheti annak érdekében, hogy szükség esetén részt vehessen a Tanács olyan ajánlati felhívásában, amely EU-minősített adatokhoz való hozzáférést foglal magában.
- 67 A kérdést előterjesztő bíróság egyébiránt arra vár választ a Bíróságtól, hogy releváns-e az a tény, hogy a szlovák jog lehetővé teszi a vállalkozás telephelybiztonsági tanúsítványának visszavonását pusztán amiatt, hogy a vállalkozás iparbiztonsági tanúsítványát visszavonták. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a szlovák szabályozás értelmében vett nemzeti biztonsági tanúsítvány visszavonásának és a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának az összekapcsolása a Szlovák Köztársaság által a jelen ítélet 60. pontjában említett mérlegelési mozgástér gyakorlása során hozott döntésnek minősül, és az ilyen döntés tehát nem zárja ki, hogy az ilyen telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonása az uniós jog végrehajtásának minősüljön.
- 68 A fentiek összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Charta 51. cikkének (1) bekezdését a következőképpen kell értelmezni:
- a tagállam által minősített adatokhoz való hozzáférést engedélyező iparbiztonsági tanúsítvány visszavonásáról szóló határozat jogszerűségének nemzeti bíróság általi felülvizsgálata nem az uniós jog ezen rendelkezés értelmében vett végrehajtását képező jogi aktusokra irányul;

- az ezen iparbiztonsági tanúsítvány visszavonása következtében a 2013/488 határozat 11. cikke és V. melléklete szerinti, EU-minősített adatokhoz való hozzáférésre jogosító telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásáról szóló határozat jogszerűségének nemzeti bíróság általi felülvizsgálata az uniós jog ezen 51. cikk (1) bekezdése értelmében vett végrehajtását képező jogi aktusokra irányul.

A második és harmadik kérdésről

- 69 Az előterjesztő bíróság második és harmadik kérdése, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, lényegében arra irányul, hogy a Charta 47. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy egyrészt azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás és gyakorlat, amelynek értelmében a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásáról szóló határozat nem tartalmazza a visszavonás indokául szolgáló minősített adatokat, ugyanakkor a visszavonás jogszerűségének értékelésére vonatkozóan hatáskörrel rendelkező bíróság hozzáférhet ezekhez az adatokhoz, a telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultjának ügyvédje pedig csak az érintett nemzeti hatóságok hozzájárulásával és az adatok bizalmas jellegének biztosítása mellett férhet hozzá az említett adatokhoz, másrészt ha az ilyen szabályozás és gyakorlat ellentétes ezzel a cikkel, akkor az feljogosítja a nemzeti bíróságot arra, hogy az említett telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultjával – adott esetben ügyvédje útján – maga közöljön bizonyos minősített adatokat, amennyiben nem indokolt megtagadni ezen adatoknak a volt jogosulttal vagy ügyvédjével való közlését.
- 70 Először is meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzet a Charta 47. cikkének hatálya alá tartozik-e.
- 71 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően a Charta 47. cikke értelmében vett hatékony jogorvoslathoz való jognak az adott ügyben való elismerése azt feltételezi, hogy az e jogra hivatkozó személy az uniós jog által biztosított jogokra és szabadságokra hivatkozzon, vagy hogy e személlyel szemben olyan büntetőeljárást folytassanak, amely az uniós jognak a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében vett végrehajtásának minősül (2022. február 22-i RS [Alkotmánybírósági ítéletek hatása] ítélet, C-430/21, EU:C:2022:99, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 72 A jelen ügyben kétségtelenül meg kell állapítani, hogy a 2013/488 határozat nem keletkeztet jogot a gazdasági szereplők számára ahhoz, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén telephelybiztonsági tanúsítványt kapjanak.
- 73 Ugyanakkor e határozat V. mellékletének 8. pontjából az következik, hogy a gazdasági szereplőnek az EU-minősített adatokhoz a Tanács minősített szerződésének megkötése vagy teljesítése céljából való hozzáférésehez telephelybiztonsági tanúsítvánnyal kell rendelkeznie.
- 74 E körülmények között mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 52. pontjából is kitűnik – a 2013/488 határozat 11. cikkének (5) bekezdéséből az következik, hogy a saját létesítményeikben EU-minősített adathoz való hozzáférést igénylő minősített vállalkozói vagy alvállalkozói szerződésekben részt vevő vállalkozóknak vagy alvállalkozóknak – akár e szerződések teljesítése során, akár az e szerződéseket megelőző szakaszban – rendelkezniük kell a megfelelő minősítési szintű telephelybiztonsági tanúsítvánnyal.

- 75 Ezt követően a határozat V. mellékletének 10. pontja kimondja, hogy telephelybiztonsági tanúsítványra akkor van szükség a szerződéskötés előtti szakaszban, ha a pályázati eljárás során EU-minősített adatokat kell átadni.
- 76 Végül az említett határozat V. mellékletének 11. pontja értelmében a szerződő hatóság nem köthet minősített szerződést a megfelelőnek tartott pályázóval azt megelőzően, hogy az érintett vállalkozó vagy alvállalkozó bejegyzésének helye szerinti tagállam illetékes nemzeti hatósága nem ad megerősítést számára arról, hogy megfelelő telephelybiztonsági tanúsítvánnyal rendelkezik. E melléklet 13. pontja továbbá előírja, hogy a telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonása elegendő indokot szolgáltat a minősített szerződés megszüntetésére.
- 77 Ebből következik, hogy a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonása azzal a következménnyel jár, hogy az érintett gazdasági szereplő elveszíti az EU-minősített adatokhoz minősített szerződés megkötése vagy teljesítése céljából való hozzáféréseire vonatkozó engedélyét. Következésképpen a tanúsítvány visszavonása többek között azt vonja maga után, hogy a felperest megfosztják a visszavonást megelőzően rendelkezésére álló azon lehetőségtől, hogy részt vegyen a Tanács minősített szerződésére vonatkozó, szerződéskötést megelőző szakaszban, és hogy ezen intézmény minősített szerződést ítéljen oda neki, amennyiben az ő ajánlatát választják ki. Ez a lehetőség akkor is megszűnik, ha az alapügy felpereséhez hasonlóan a gazdasági szereplő a telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának időpontjában nem volt a Tanács vállalkozója vagy alvállalkozója.
- 78 Az ilyen gazdasági szereplőnek következésképpen a Charta 47. cikkének megfelelően joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz, hogy megtámadhassa a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítványa visszavonását.
- 79 Másodszor, azzal kapcsolatban, hogy az ilyen jogorvoslatnak milyen minimális garanciáknak kell eleget tennie, emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága megköveteli, hogy az érintett – akár magának a határozatnak a szövege, akár ezen indokok kérésére történő közlése alapján – megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat, az illetékes bíróság azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy a szóban forgó hatóságtól megkövetelje azok közlését, annak érdekében, hogy lehetővé tegye számára jogai lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni, valamint annak érdekében, hogy az utóbbinak teljes mértékben lehetővé tegye a szóban forgó nemzeti határozat jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat gyakorlását (2013. június 4-i ZZ ítélet, C-300/11, EU:C:2013:363, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 80 Az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben, amikor a telephelybiztonsági tanúsítványnak a 2013/488 határozat értelmében vett visszavonása kizárólag egy másik biztonsági tanúsítvány visszavonásán alapul, a telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának bírósági felülvizsgálata csak akkor lehet hatékony, ha az említett telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultja hozzáférhet a másik biztonsági tanúsítvány visszavonásának alapjául szolgáló indokokhoz, mivel csak ezzel válik érthetővé számára, hogy milyen jellegű indokok alapján vonták vissza a telephelybiztonsági tanúsítványt, és így tudja csak adott esetben megtámadni ezeket az indokokat.
- 81 Kétségtelen, hogy a nemzetbiztonság vagy a nemzetközi kapcsolatok védelmét érintő kényszerítő megfontolásokkal ellentétes lehet a telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának alapjául szolgáló információk összességének vagy egy részének a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultjával való közlése. Hasonló esetben azonban a

hatáskörrel rendelkező bíróság feladata – akivel szemben nem lehet hivatkozni ezen információk vagy bizonyítékok titkos vagy bizalmas jellegére – az általa gyakorolt bírósági felülvizsgálat keretében olyan technikákat alkalmazni, amelyek lehetővé teszik egyrészt ezen kényszerítő megfontolások, másfelől pedig azon szükséglet összehangolását, hogy a jogalanynak kellően biztosítsák az eljárási jogai – mint a meghallgatáshoz való jog és a kontradiktórius eljárás elve – tiszteletben tartását (lásd analógia útján: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 125. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 82 E célból a tagállamok kötelesek hatékony bírósági felülvizsgálatot előírni mind az illetékes nemzeti hatóság által a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának alapjául szolgáló információk részleges vagy teljes hozzáférhetővé tételének a nemzetbiztonságra tekintettel történő megtagadása érdekében hivatkozott okok fennállása és megalapozottsága, mind pedig e visszavonás jogszerűsége tekintetében (lásd analógia útján: 2013. június 4-i ZZ ítélet, C-300/11, EU:C:2013:363, 58. pont).
- 83 A 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonása jogszerűségének bírósági felülvizsgálata keretében a tagállamok feladata olyan szabályok előírása, amelyek lehetővé teszik az említett visszavonás jogszerűségi felülvizsgálatával megbízott bíróság számára azon okok és ezekkel kapcsolatos bizonyítékok összességének megismerését, amelyek alapján az említett visszavonást elfogadták (lásd analógia útján: 2013. június 4-i ZZ ítélet, C-300/11, EU:C:2013:363, 59. pont).
- 84 Azon követelményeket illetően, amelyeknek az illetékes nemzeti hatóság által az érintett tagállam nemzetbiztonságával kapcsolatban hivatkozott okok fennállására és megalapozottságára vonatkozó bírósági felülvizsgálatnak meg kell felelnie, fontos, hogy bíróság végezze az illetékes nemzeti hatóság által hivatkozott valamennyi jogi és ténybeli körülmény független, a nemzeti eljárási szabályoknak megfelelő vizsgálatát annak értékelése érdekében, hogy az olyan kényszerítő megfontolásokkal, mint a nemzetbiztonság vagy a nemzetközi kapcsolatok védelme, ténylegesen ellentétes-e a szóban forgó visszavonás alapjául szolgáló okok, valamint az ezekkel kapcsolatos bizonyítékok közlése (lásd analógia útján: 2013. június 4-i ZZ ítélet, C-300/11, EU:C:2013:363, 60. és 62. pont; 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 126. pont).
- 85 Ha e bíróság arra a következtetésre jut, hogy a nemzetbiztonsággal nem ellentétes a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonása alapjául szolgáló – eredetileg nem közölt – okok, valamint az ezekkel kapcsolatos bizonyítékok legalább részleges közlése, lehetőséget biztosít az illetékes nemzeti hatóság számára, hogy közölje az érintettel a hiányzó okokat és bizonyítékokat. Ha ez a hatóság nem engedélyezi ezek közlését, az említett bíróság kizárólag azon okok és bizonyítékok alapján vizsgálja meg a visszavonás jogszerűségét, amelyeket közöltek (lásd analógia útján: 2013. június 4-i ZZ ítélet, C-300/11, EU:C:2013:363, 63. pont; 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 127. pont).
- 86 Ezzel szemben ha bebizonyosodik, hogy a nemzetbiztonság vagy a nemzetközi kapcsolatok védelmét érintő kényszerítő megfontolások ténylegesen kizárják a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának alapját képező okok vagy bizonyítékok összességének vagy egy részének az érintettel való közlését, a visszavonás jogszerűségének bírósági felülvizsgálatát olyan eljárásban kell elvégezni, amely megfelelő módon mérlegeli az ezen kényszerítő megfontolásokból és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogból

eredő követelményeket, különösen a kontradiktórius eljárás elvének tiszteletben tartásához való jogot, a legszükségesebbre korlátozva az e jog gyakorlásába való esetleges beavatkozásokat (lásd analógia útján: 2013. június 4-i ZZ ítélet, C-300/11, EU:C:2013:363, 64. pont; 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 128. pont).

- 87 Erre tekintettel, egyfelől – a Charta 47. cikke tiszteletben tartásának szükségességét figyelembe véve – ennek az eljárásnak a lehető legszélesebb mértékben biztosítania kell a kontradiktórius eljárás elvének tiszteletben tartását annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett számára a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának alapjául szolgáló okok vitatását, valamint az erre vonatkozó bizonyítékokkal kapcsolatos észrevételek benyújtását, és ennél fogva a védekezésül felhozott jogalapjai hatékony érvényesítését. E célból igénybe lehet venni olyan lehetőségeket, mint a szóban forgó információk vagy bizonyítékok tartalmáról szóló összefoglaló közlése (lásd analógia útján: 2013. június 4-i ZZ ítélet, C-300/11, EU:C:2013:363, 65. pont; 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 129. pont).
- 88 Mindenesetre fontos, hogy az érintettel közöljék azon okok lényegét, amelyekben az említett visszavonás alapul, mivel többek között a nemzetbiztonság vagy a nemzetközi kapcsolatok védelme szükségességének nem lehet az a következménye, hogy megfosztja az érintettet a meghallgatáshoz való jogától, és ennél fogva hatástalanná teszi a visszavonással szembeni jogorvoslathoz való jogát (lásd analógia útján: 2013. június 4-i ZZ ítélet, C-300/11, EU:C:2013:363, 65. pont).
- 89 Adott esetben, ha a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítványt visszavonó nemzeti hatóság a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság előtt kizárólag a telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának alapjául szolgáló, általa a visszavonás igazolásához elegendőnek tartott egyes okokra kíván hivatkozni, akkor kizárólag ezen okok lényegét közölheti (lásd analógia útján: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 119., 127. és 130. pont). Ebben az esetben a jelen ítélet 85. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően e bíróság az említett visszavonás jogszerűségét kizárólag azon okok alapján vizsgálja meg, amelyek lényegét közölték.
- 90 Másfelől a hatékony bírói jogvédelemhez való jog és az érintett tagállam biztonsága védelmének szükségessége közötti azon mérlegelés, amelyen a jelen ítélet 87. és 88. pontjában kimondott megállapítás alapul, nem alkalmazható ugyanilyen módon a hatáskörrel rendelkező nemzeti bírósághoz benyújtott, az okokat alátámasztó bizonyítékokra. Bizonyos esetekben ugyanis e bizonyítékok közlése közvetlen és egyedi módon sértheti a nemzetbiztonságot, mivel különösen veszélyeztetheti a személyek életét, egészségét vagy szabadságát, vagy konkrétan a nemzetbiztonsági hatóságok által alkalmazott nyomozási módszerek felfedését, és így súlyosan akadályozza, vagy akár meggátolja e hatóságok feladatainak jövőbeli teljesítését (lásd analógia útján: 2013. június 4-i ZZ ítélet, C-300/11, EU:C:2013:363, 66. pont).
- 91 Ebben az összefüggésben a hatáskörrel rendelkező bíróság feladata annak értékelése, hogy a bizalmas jellegű információk vagy bizonyítékok érintett személlyel való közlésének hiánya, valamint ezzel összefüggően, az érintett személy ezekkel kapcsolatos észrevételei előadásának lehetetlensége befolyásolhatja-e, és ha igen, milyen mértékben a bizalmas jellegű bizonyítékok bizonyító erejét (lásd analógia útján: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 129. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 92 E körülmények között a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságnak kell biztosítania azt, ahogy a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonása okainak lényegét oly módon közöljék az érintettel, amely kellően figyelembe veszi a bizonyítékokra vonatkozó szükséges titoktartást, és hogy a nemzeti jog alapján levonják e közzéi kötelezettség esetleges megsértésének következményeit (lásd analógia útján: 2013. június 4-i ZZ ítélet, C-300/11, EU:C:2013:363, 68. pont).
- 93 A Charta 47. cikkéből eredő ezen követelményekre tekintettel a jelen ügyben megállapítható, hogy a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságnak a kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott azon hatásköre, hogy hozzáférjen a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának alapjául szolgáló valamennyi minősített adathoz, az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben a hatékony jogorvoslat biztosításához szükséges, de nem elégséges feltételnek minősül.
- 94 A védelemhez való jog tiszteletben tartása ugyanis nem azt jelenti, hogy a hatáskörrel rendelkező bíróság a határozathozatalhoz szükséges összes információval rendelkezik, hanem azt, hogy az érintett személy – adott esetben képviselő útján – érvényesítheti az érdekeit az ezen információkkal kapcsolatos álláspontjának kifejtése révén (lásd ebben az értelemben: 2022. szeptember 22-i Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság és társai ítélet, C-159/21, EU:C:2022:708, 58. pont).
- 95 Egyébiránt a telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultjának ügyvédje számára nyitva álló azon lehetőség, hogy az érintett nemzeti hatóságok hozzájárulásával hozzáférjen a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának alapjául szolgáló minősített adatokhoz, nem elegendő a Charta 47. cikke tiszteletben tartásának biztosításához olyan helyzetben, amikor a hatóságok megtagadhatják a hozzáférést, ám a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság nem vonhatja le a visszavonás jogszerűségének felülvizsgálata céljából a megtagadás esetlegesen indokolatlan jellegéből eredő következményeket, az ügyvédnek pedig biztosítania kell ezen információk bizalmas jellegét, ami azt jelenti, hogy nem közölheti azok tartalmát az ügyfelével.
- 96 Egyebekben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben szereplő információk alapján nem állapítható meg, hogy az illetékes nemzeti bíróság a szlovák szabályozás értelmében hatáskörrel rendelkezik-e annak vizsgálatára, hogy a nemzeti hatóságok által hivatkozott okok ténylegesen kizárják-e a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának alapjául szolgáló információk teljes vagy részleges közzétételét, és adott esetben hatáskörrel rendelkezik-e arra, hogy levonja az abból eredő következményeket, hogy nem indokolták megfelelően azt, miért tagadták meg az információk egy részének közzétételét.
- 97 Hasonlóképpen, noha az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy az alapeljárás felperese vagy ügyvédje hozzáférhetett a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának alapjául szolgáló, nem minősített vagy egyes minősített adatokhoz, a kérdést előterjesztő bíróság nem pontosította, hogy az ily módon közölt információk lehetővé tették-e az alapeljárás felperese számára, hogy megtudja, hogy lényegében mely okok alapján vonták vissza a tanúsítványt, vagy legalábbis hogy lényegében milyen okokra kívánt hivatkozni az illetékes nemzeti hatóság.
- 98 A kérdést előterjesztő bíróság feladata tehát annak értékelése, hogy az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás és gyakorlat mennyiben biztosítja a Charta 47. cikkéből eredő, a jelen ítélet 79–92. pontjában kifejtett követelmények tiszteletben tartását.

- 99 Harmadszor, azzal kapcsolatban, hogy milyen következményekkel járna annak megállapítása, hogy a nemzeti szabályozás és gyakorlat nem egyeztethető össze a Charta 47. cikkével, a tagállamok számára nyitva áll az a lehetőség, hogy az illetékes nemzeti hatóság számára fenntartsák az indokok vagy bizonyítékok közlésére vagy a közlés mellőzésére vonatkozó hatáskört, feltéve hogy a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásával szemben benyújtott jogorvoslat tárgyában eljáró bíróságnak jogában áll megállapítani az e hatóság által e tekintetben végül hozott határozat következményeit (lásd analógia útján: 2024. április 25-i NW és PQ [Minősített adatok] ítélet, C-420/22 és C-528/22, EU:C:2024:344, 113. pont).
- 100 Amikor az illetékes nemzeti hatóság indokolatlanul akadályozza a szóban forgó határozat alapjául szolgáló adatok összességének vagy egy részének közlését, a fenti megoldás biztosíthatja ugyanis a Charta 47. cikkének teljes körű tiszteletben tartását, mivel garantálja, hogy az e hatóságra háruló eljárási kötelezettségek utóbbi általi megsértése ne eredményezze azt, hogy a bírósági határozat olyan tényeken és dokumentumokon alapuljon, amelyekről a kérelmező nem szerezhette tudomást, és amelyekről ezért nem tudott állást foglalni (lásd analógia útján: 2024. április 25-i NW és PQ [Minősített adatok] ítélet, C-420/22 és C-528/22, EU:C:2024:344, 114. pont).
- 101 Következésképpen nem állapítható meg, hogy a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonása jogszerűségének értékelése során a hatékony bírói jogvédelem biztosításához elengedhetetlen lenne az, hogy a tanúsítvány visszavonásával szemben benyújtott jogorvoslat tárgyában eljáró nemzeti bíróság hatáskörrel rendelkezzen arra, hogy maga közöljön bizonyos minősített adatokat, amennyiben ezen adatoknak a telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultja részére – adott esetben ügyvédje útján – történő közlésének elmaradása nem indokolt (lásd analógia útján: 2024. április 25-i NW és PQ [Minősített adatok] ítélet, C-420/22 és C-528/22, EU:C:2024:344, 115. pont).
- 102 A fentiek összességére tekintettel a második és a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Charta 47. cikkét a következőképpen kell értelmezni:
- egyrészt azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás és gyakorlat, amelynek értelmében a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásáról szóló határozat – bizonyos kényszerítő megfontolások, például a nemzetbiztonság vagy a nemzetközi kapcsolatok védelme miatt – nem tartalmazza a visszavonás indokául szolgáló minősített adatokat, ugyanakkor a visszavonás jogszerűségének értékelésére vonatkozóan hatáskörrel rendelkező bíróság hozzáférhet ezekhez az adatokhoz, a telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultjának ügyvédje pedig csak az érintett nemzeti hatóságok hozzájárulásával és az adatok bizalmas jellegének biztosítása mellett férhet hozzá az említett adatokhoz, amennyiben e bíróság gondoskodik arról, hogy az adatok közlésének megtagadása a feltétlenül szükséges mértékre korlátozódjon, és hogy a telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultjával mindenképpen oly módon közöljék az említett okok lényegét, amely kellően figyelembe veszi a bizonyítékokra vonatkozó szükséges titoktartást;
 - másrészt ha a nemzeti szabályozás és gyakorlat ellentétes a Charta 47. cikkével, akkor utóbbi nem kötelezi a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságot arra, hogy a telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultjával – adott esetben ügyvédje útján – maga közöljön bizonyos minősített adatokat, amennyiben nem indokolt megtagadni ezen adatoknak a volt jogosulttal vagy ügyvédjével való közlését. Adott esetben ez az illetékes nemzeti hatóság feladata. Ha az nem engedélyezi az adatok közlését, az említett bíróság kizárólag azon okok és bizonyítékok

alapján vizsgálja meg a telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának jogszerűségét, amelyeket közöltek.

A negyedik kérdésről

- 103 A második és a harmadik kérdésre adott válaszra tekintettel nem szükséges megválaszolni a negyedik kérdést.

A költségekről

- 104 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

1) Az Európai Unió Alapjogi Chartája 51. cikkének (1) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

- **a tagállam által minősített adatokhoz való hozzáférést engedélyező iparbiztonsági tanúsítvány visszavonásáról szóló határozat jogszerűségének nemzeti bíróság általi felülvizsgálata nem az uniós jog ezen rendelkezés értelmében vett végrehajtását képező jogi aktusokra irányul;**
- **az ezen iparbiztonsági tanúsítvány visszavonása következtében az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról szóló, 2013. szeptember 23-i 2013/488/EU tanácsi határozat 11. cikke és V. melléklete szerinti, EU-minősített adatokhoz való hozzáférésre jogosító telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásáról szóló határozat jogszerűségének nemzeti bíróság általi felülvizsgálata az uniós jog ezen 51. cikk (1) bekezdése értelmében vett végrehajtását képező jogi aktusokra irányul.**

2) Az Alapjogi Charta 47. cikkét

a következőképpen kell értelmezni:

- **egyrészt azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás és gyakorlat, amelynek értelmében a 2013/488 határozat értelmében vett telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásáról szóló határozat – bizonyos kényszerítő megfontolások, például a nemzetbiztonság vagy a nemzetközi kapcsolatok védelme miatt – nem tartalmazza a visszavonás indokául szolgáló minősített adatokat, ugyanakkor a visszavonás jogszerűségének értékelésére vonatkozóan hatáskörrel rendelkező bíróság hozzáférhet ezekhez az adatokhoz, a telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultjának ügyvédje pedig csak az érintett nemzeti hatóságok hozzájárulásával és az adatok bizalmas jellegének biztosítása mellett férhet hozzá az említett adatokhoz, amennyiben e bíróság gondoskodik arról, hogy az adatok hozzáférhetővé tételének megtagadása a feltétlenül szükséges mértékre korlátozódjon, és hogy a telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultjával mindenképpen oly módon közöljék**

az említett okok lényegét, amely kellően figyelembe veszi a bizonyítékokra vonatkozó szükséges titoktartást;

- **másrészt ha a nemzeti szabályozás és gyakorlat ellentétes az Alapjogi Charta 47. cikkével, akkor utóbbi nem kötelezi a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságot arra, hogy a telephelybiztonsági tanúsítvány volt jogosultjával – adott esetben ügyvédje útján – maga közöljön bizonyos minősített adatokat, amennyiben nem indokolt megtagadni ezen adatoknak a volt jogosulttal vagy ügyvédjével való közlését. Adott esetben ez az illetékes nemzeti hatóság feladata. Ha az nem engedélyezi az adatok közlését, az említett bíróság kizárólag azon okok és bizonyítékok alapján vizsgálja meg a telephelybiztonsági tanúsítvány visszavonásának jogszerűségét, amelyeket közöltek.**

Aláírások